

Espanya condenada (x Josep Ma. Terricabras) [cat/es]

LA MUIXERANGA :: 06/11/2004

x Josep Ma. Terricabras El Tribunal Europeo de los Derechos Humanos condena a España - que tiene que pagar indemnizaciones y las costas del juicio- porque dejó jurídicamente indefensos a unos ciudadanos que tenían derecho que los tribunales de España les hicieran caso y los protegieran.

CATALÀ

>> Espanya, condemnada

El sumari és "Martínez Sala i altres contra Espanya". I Espanya ha estat condemnada.

Poc abans dels Jocs de Barcelona (1992), quinze independentistes catalans van ser detinguts per la Guardia Civil, que els va aplicar la legislació antiterrorista. Els detinguts van denunciar haver estat víctimes de vexacions i tortures. Ni el jutge Baltasar Garzón ni cap altra instància judicial espanyola no van investigar les denúncies ni els van fer cap cas.

Això és precisament el que ha condemnat el Tribunal Europeu dels Drets Humans, amb seu a Estrasburg, al qual van recórrer les víctimes. En la sentència publicada abans d'ahir, el Tribunal condemna Espanya -que ha de pagar indemnitzacions i les costes del judici- perquè va deixar jurídicament indefensos uns ciutadans que tenien dret que els tribunals d'Espanya els fessin cas i els protegissin.

El Tribunal, en canvi, no ha condemnat Espanya per tortures. Tampoc no l'ha absolt. Simplement no ha pogut entrar a examinar el fons de l'assumpte, tant perquè els fets ja són vells de 12 anys -les dilacions espanyoles ho van afavorir-, com perquè els relats mèdics i pericials són, segons el Tribunal, poc clars, poc contundents.

En tot cas, hi ha condemna per deixadesa, per obstrucció, per negligència, per irresponsabilitat. Més enllà de la sentència, el fons de l'assumpte tampoc no queda ben parat. De fet, les denúncies de tortura a Espanya no són pas exclusives de les víctimes. L'"holandès Theo van Boven, relator especial de les Nacions Unides per a la tortura, acaba de denunciar l'existència de maltractaments a detinguts a Espanya. (Llegiu l'informe: <http://cmiskp.echr.coe.int/tkp197/view.asp?item=14&portal=hbkm&action=html&highlight=&sessionid=954998&skin=hudoc-fr>).

Espanya haurà de reconèixer la sanció i haurà de posar els mitjans perquè aquest tipus de situacions no es repeteixin. I això significa, en concret, que:

a) Hauria de suprimir urgentment la legislació antiterrorista, que afavoreix la impunitat dels abusos que es cometin durant l'aplicació d'aquella legislació excepcional.

b) Hauria d'amonestar els jutges i les instàncies judicials que han estat condemnades, en particular el jutge Baltasar Garzón. Aquest jutge, sorprenentment proposat alguna vegada

com a candidat al Nobel, és molt diligent en casos espectaculars -el cas Pinochet és el més cridaner-, però sembla poc sensible a denúncies fetes per ciutadans normals quan compareixen davant d'ell.

c) Hauria de fer reformes profundes no solament en la legislació, sinó també en totes les instàncies judicials i policials a fi de garantir el respecte i protecció més escrupolosos dels drets humans.

Si Espanya no fa això, si només paga, voldrà dir que no s'ho pren seriosament. Voldrà dir que pensa que això dels drets humans no compta quan es tracta de determinats ciutadans. Pertànyer a un Estat condemnat per violació dels drets humans resulta inquietant. Si l'Estat no s'esmena, abandonarà del tot la condició d'Estat de dret i democràtic.

CASTELLANO

>> España, condenada

El sumario es "Martínez Sala y otros contra España". Y España ha sido condenada.

Poco antes de los Juegos de Barcelona (1992), quince independentistas catalanes fueron detenidos por la Guardia Civil, que les aplicó la legislación antiterrorista. Los detenidos denunciaron haber sido víctimas de vejaciones y torturas. Ni el juez Baltasar Garzón ni ninguna otra instancia judicial española investigaron las denuncias ni les hicieron ningún caso.

Eso es precisamente lo que ha condenado el Tribunal Europeo de los Derechos Humanos, con sede en Estrasburgo, al cual recurrieron las víctimas. En la sentencia publicada antes de ayer, el Tribunal condena España -que tiene que pagar indemnizaciones y las costas del juicio- porque dejó jurídicamente indefensos a unos ciudadanos que tenían derecho que los tribunales de España les hicieran caso y los protegieran.

El Tribunal, en cambio, no ha condenado España por torturas. Tampoco lo ha absuelto. Simplemente no ha podido entrar a examinar el fondo del asunto, tanto porque los hechos ya son viejos de 12 años -las dilaciones españolas lo favorecieron-, como porque los relatos médicos y periciales son, según el Tribunal, poco claros, poco contundentes.

En todo caso, hay condena por dejadez, por obstrucción, por negligencia, por irresponsabilidad. Más allá de la sentencia, el fondo del asunto tampoco queda bien parado. De hecho, las denuncias de tortura en España no son en absoluto exclusivas de las víctimas. El holandés Theo van Boven, relator especial de las Naciones Unidas para la tortura, acaba de denunciar la existencia de maltratos a detenidos en España.

(<http://cmiskp.echr.coe.int/tkp197/view.asp?item=14&portal=hbkm&action=html&highlight=&sessionid=954998&skin=hudoc-fr>)

España tendrá que reconocer la sanción y tendrá que poner los medios para que este tipo de situaciones no se repitan. Y eso significa, en concreto, que:

a) Tendría que suprimir urgentemente la legislación antiterrorista, que favorece la

impunidad de los abusos que se cometan durante la aplicación de aquella legislación excepcional.

b) Tendría que amonestar a los jueces y las instancias judiciales que han sido condenadas, en particular el juez Baltasar Garzón. Este juez, sorprendentemente propuesto alguna vez como candidato al Nobel, es muy diligente en casos espectaculares -el caso Pinochet es el más chillón-, pero parece poco sensible a denuncias hechas por ciudadanos normales cuándo comparecen delante de él.

c) Tendría que hacer reformas profundas no sólo en la legislación, sino también en todas las instancias judiciales y policiales con el fin de garantizar el respeto y protección más escrupulosos de los derechos humanos.

Si España no hace eso, si sólo paga, querrá decir que no se lo toma seriamente. Querrá decir que piensa que eso de los derechos humanos no cuenta cuando se trata de determinados ciudadanos. Pertenecer a un Estado condenado por violación de los derechos humanos resulta inquietante. Si el Estado no se enmienda, abandonará del todo la condición de Estado de derecho y democrático.

[<http://www.terricabras-filosofia.info/cat/weblog.asp>]

https://www.lahaine.org/mm_ss_est_esp.php/espana-condenada-x-josep-ma